

AZ EURÓPAI KONVENCIÓ
A TITKÁRSÁG

Brüsszel, 2003. július 18.

CONV 851/03

JEGYZET

Tól	Titkárság
Számára	A Konvenció
Tárgy :	A Konvenció Elnökségének jelentése az Európai Tanács Elnöke számára

A Konvenció tagjai kézhez kapják a Konvenció Elnökségének az Európai Tanács Elnökéhez intézett jelentését..

JELENTÉS
A KONVENCIÓ ELNÖKSÉGÉTŐL
AZ EURÓPAI TANÁCS ELNÖKE SZÁMÁRA

1. Az Európai Tanács megbízásából a 2001. december 14. és 15. között megtartott laekeni találkozón elfogadottak szerint, az Európa Jövője Konvenció munkája végéhez ért, amelyet ezennel az Európai Tanács elé terjeszt azaz: az Európai Alkotmányról szóló szerződés szövegtervezetét.
2. A laekeni nyilatkozat értelmében a Konvenció elnöke a munkálatok előmeneteléről jelentésében tájékoztatta az Európai Tanácsot az Európai Tanács ülésein: 2002. júniusában (Sevillában), 2002. októberében (Brüsszelben), 2002. decemberében (Koppenhágában) és 2003. áprilisában (Athénban). A Konvenció elnöke 2003. június 20.-án az Európai Tanács Tesszalonikiban megtartott ülésén bemutatta a szerződés szövegtervezetének I. és II. Részét, amelyet azt követően nem változtattak meg. A szövegtervezet III. és IV. részének ideiglenes változatai szintén rendelkezésreáltak Tesszalonikiban, amelyek végleges változatait a Konvenció elkészített és a jelen dokumentumhoz csatolt.
3. A szerződés szövegtervezete a Konvenció állandó és alternatív tagjainak (tagok listáját ld. I. Melléklet) tizenhét hónap alatt folytatott közös munkáját képi, akik 26 alkalommal (52 nap) gyűltek össze, és több mint 1800 beavatkozást tárgyaltak meg. A Konvenció továbbá 11 Munkacsoportot állított fel és három Vita fórumot, amelyek mindegyike külön mandátummal rendelkezett a különleges témakörök megvitatására (ld. II. Melléklet), valamint a Konvenció egészéhez intézett ajánlásokat illetően. A Konvenció tagjai továbbá a Konvenció egészéhez 386 írásban benyújtott közleményt intéztek, valamint 773 közleményt terjesztettek be a Munkacsoportok és a Vita fórumok elé.
4. Az Elnökség, amely tagjainak listáját az I. Melléklet tartalmazza, 50 alkalommal tanácskozott és 52 tanulmányt terjesztett elő. A Elnökség tagjai által vezetett, a II. Mellékletben felsorolt Munkacsoportok és Vita fórumok jelentést készítettek a Konvenció számára.

5. A Konvenció munkáját teljesmértékben átlátható módon végezte: gyűléseit a közönség számára nyitott keretek között folytatta, és az általa elkészített hivatalos dokumentumokat saját weboldalán tette közzé, amelyet havonta átlagosan 47 000, 2003. júniusában akár 100 000 érdeklődő keresett fel. A szélesebb részvétel biztosítása érdekében a Konvenció kezdeményezéseket fogadott el. A laekeni nyilatkozat értelmében létrehozott Fórumhoz 1264 felszólalás érkezett be a nemzeti kormányok, az üzleti közösségek, akadémiák és egyéb csoportok felől. Számos a Konvenció iránt érdeklődést mutató csoporttal szerveztek találkozót: többek között egyházakkal és vallási szervezetekkel, agytrösztökkel, helyi és regionális szervezetek képviselőivel, valamint nemzeti kormányokkal. Emellett 2002. júniusában különleges plenáris ülésre került sor a polgári társadalom ügyeinek megvitatása érdekében. A Fiatalok Konvencióját 2002 júliusában hívták össze, amelynek megválasztott elnöke utólagos megfigyelőként részt vett a Konvenció további munkájában.
6. A Konvenció sikerének döntő fontosságú eleme a tagjelölt országok a Konvencióban részt vevő tagjai teljesrangú szerepének tulajdonítható, akik a laekeni nyilatkozattal összhangban vettek részt a Konvenció eljárásaiban; ezen felül a Konvenció úgy határozott, hogy egy a tagjelölt országok képviselői által megválasztott tag meghívottként részt vesz az Elnökség valamennyi megbeszélésén. Az Európai Tanács 2002. decemberében hozott határozata az Unió bővítéséről, valamint az azt követő ratifikációs folyamat a tagjelölt országokban alátámasztja e gyakorlati határozatok jelentőségét a Konvenció fennállásának kezdetén.
7. A Konvenció tevékenysége „Az Unió jövőjéről szóló nizzai nyilatkozat” által megfogalmazott négy alapvető kérdésen alapszik, valamint az Európai Tanács Laekenben hozott rendelkezésével összhangban fejlődött tovább. A Konvenció kezdeti ülésein a hatáskörök korlátozása valamint az Unió eszközeinek és eljárásainak leegyszerűsítése került megvitatásra. E plenáris keretek között folytatott tanácskozások eredményei és a munkacsoportok első hullámaiban kidolgozott eredmények együttesen lehetővé tették a Konvenció számára 2002. októberében a jövőendő szerződés legmegfelelőbb struktúrájának meghatározását, amely megfelel különösen a világosság és az egyszerűség követelményeinek. A Konvenció végeredménye világosan tükrözi mindezt: a jelenleg érvényben lévő szerződések összevonása és átdolgozása az Alkotmány szövegtervezetének formájában, valamint az Európai Unió egyedüli jogi személyisége által. E megközelítést a Konvenció tagjai nagymértékben támogatták, amely támogatás segítségével a Konvenció azt

követően tagjai többségének jóváhagyásával megerősítette és elkészítette a négy részre tagolt szerződés szövegtervezetét, amelyet az Európai Tanács elé terjeszt.

8. A Konvenció elfogadta az Unió demokratikus természetének nagymértékű bővítését. Ez az elképzelés része az Alkotmánynak, amennyiben az Európai Parlamentnek jelentősen nagyobb szerepet követel, a törvényhozás érvényének megduplázásával az együttes határozatok által, amely a jövőben az Unió szabályszerű jogalkotási folyamata, valamint a vonatkozó eljárások lényeges leegyszerűsítése lesz majd. Mindemellett új mechanizmusokat dolgoz ki, amelyek biztosítékkul szolgálnak arra, hogy a nemzeti parlamentek szélesebb körű tájékoztatásban részesüljenek és az Unió munkájában, különösen a jogalkotásban szorosabban részt vehessenek. Az Unió hatáskörei tisztábbá, kategórikusabbá és stabilabbá váltak, valamint kevesebb lesz az Unió jogi eszközei, annak érdekében, hogy az Unió a nyilvánosság számára érthetőbbé, fellépéseiben hatékonyabbá váljék valamint az Unió és a tagállamok szerepe világosan elhatárolhatóvá váljon.
9. Annak érdekében, hogy biztosított legyen az Unió központi intézményei számára az új kibővítési folyamat dimenziójához történő alkalmazkodás, az Alkotmány magában foglalja mindhárom megerősítésének módszerét a köztük fennálló egyensúly megtartása mellett. A Konvenció meggyőződése, hogy e reformok az Unió hatékonyságát lényegesen javítani fogják majd.
10. Az Alkotmány II. része magában foglalja a Nizzában ülésező Európai Tanács által elfogadott az Alapvető Emberi Jogok és Szabadságjogokról szóló Chartát. A Konvenció megjegyezte, hogy a Charta Elnöksége indítványára elkészített, és e Konvenció elnöksége felhatalmazására felfrissített "magyarázatok", a Charta értelmezése szempontjából fontos eszközök.
11. A Konvenció előkészítette a nemzeti parlamentek szerepéről és a szubszidiaritás és arányosság alkalmazásának elveiről valamint az Euro-csoportról és az Euroatom szerződés módosításáról szóló jegyzőkönyvek új szövegét; nem kísérelte meg az érvényben levő szerződések jegyzőkönyveinek átvizsgálását, vagy e céllal a IV-1 és a IV-2 cikkben említett jegyzőkönyvek szövegének előkészítését: amely feladat a kormányközi konferencia hatáskörébe tartozik.

Hasolóképpen a kormányközi konferencia hatáskörébe tartozik a III-213. és III-214. cikk által megállapított tagállamok listájának felállítása, amelyek egymással együttműködést kívánnak létrehozni a kölcsönös védelem területén; valamint biztosítani kívánják a Konvenció vonatkozó nyilatkozatában az Európai Külügyi Szakszolgálat időben megfelelő létrehozását.

12. Az Európai Tanács figyelme a következő különleges témakörökre irányul: elsősorban a Konvenció tagjai közül igen sokan indítványozták az átláthatóság elvének ambíciózusabb megvitatását, beleértve különösen a polgárok automatikus jogának véelme ahhoz, hogy hozzáférjen valamennyi dokumntumhoz. Az alkotmányjavaslat kötelezi az intézményeket az átláthatóság értelmében szabályok elfogadásár. A e szabályok ambíciójának szintjét és ezáltal a dokumentumokhoz való hozzáférési kérvények kielégítésének határát ez okból a vonatkozó jogalkotással összhangban kell kialakítani.
12. Másodsorban, bár néhány tag óhaja az Euratom szerződés rendelkezéseinek átvizsgálása, és esetleges frissítése, mégis a Konvenció véleménye az, hogy a Konvenció nem rendelkezett az ehhez szükséges megbízással, idővel és hatáskörrel. Az Euratom szerződés jövője ez okból továbbra is az Európai Tanács hatáskörében marad, amelyet az Európai Tanács bizonyos fórumokon esetlegesen szóba kíván hozni.
14. A Konvenció bizonyos tagjai, bár nem kívánták megakadályozni a Konvenció munkáját, mégsem tudtak az Alkotmány szövegtervezetében közreműködő támogatást nyújtani. Egy négy tagból álló csoport véleménye szerint a Konvenció nem teljesítette megfelelően a laekeni megbízatást a demokratikus legitimitását illetően; e tagok kisebbségi alternatív jelentését, amely a „Demokráciák Európájának” létrehozását javasolja a csatolt III. Melléklet tartalmazza.
15. A Konvenció néhány egyéb tagja, mialatt csatlakozott az Alkotmány szövegtervezését elfogadó széles táborhoz, mégis inkább egy távolabb nyúló megközelítést részesít előnyben, különös tekintettel a minősített többségi döntéshozatal kibővítésére és az Alkotmány későbbi módosításaira vonatkozó rendelkezéseket illetően.

16. A Konvenció sikere és a Tesszalonikiban ülésező Európai Tanács által a kormányközi tárgyalások számára „megfelelő alapnak” tekintett előterjesztés a Konvenció valamennyi tagjának magas színvonalú elhivatottságának és hozzájárulásának köszönhető. A Konvenció reméli, hogy a pillanat, amely elérkezett és a szintézis egyensúlya, amelyet hosszú és gondos vizsgálat után, a kormányközi konferencián is fennáll.
17. A Laekenben ülésező Európai Tanácstól kapott megbízatását teljesítve, a Konvenció bezárul. Az Európai Alkotmányt létrehozó szerződés szövegtervezetét, valamint e jelentés közlését követően az Elnökség leadja megbízatását és befejezi tevékenységét.
18. A Konvenció iratai a Tanács Titkárságán kerülnek letétbe.

Valéry Giscard d'Estaing
A Konvenció elnöke

Giuliano Amato
Elnök-helyettes

Jean-Luc Dehaene
Elnök-helyettes

John Kerr
Főtitkár

AZ EURÓPAI KONVENCIO

TAGOK LISTÁJA

ELNÖKSÉG

Valéry GISCARD d'ESTAING
Giuliano AMATO
Jean-Luc DEHAENE

Elnök
Elnök -helyettes
Elnök- helyettes

AZ ELNÖKSÉG EGYÉB TAGJAI

Michel BARNIER
John BRUTON
Henning CHRISTOPHERSEN
Alfonso DASTIS

Klaus HÄNSCH
Giorgos KATIFORIS

Iñigo MÉNDEZ DE VIGO
Ana PALACIO

Giorgos PAPANDREOU

Gisela STUART
Antonio VITORINO
Alojz PETERLE

Az Európai Bizottság képviselője
A Nemzeti Parlamentek képviselője
A Dán elnökség képviselője
A Spanyol elnökség képviselője
(2003 márciusától)
Az Európai Parlament képviselője
A Görög elnökség képviselője
(2003 februárig)
Az Európai Parlament képviselője
A Spanyol elnökség képviselője
(2003 márciusig)
A Görög elnökség képviselője
(2003 februártól)
A Nemzeti Parlamentek képviselője
Az Európai Bizottság képviselője
Meghívott

A KONVENCIO TAGJAI

AZ EURÓPAI PARLAMENT KÉPVISELŐI

Jens-Peter BONDE (DK)
Elmar BROK (D)
Andrew Nicholas DUFF (UK)
Olivier DUHAMEL (F)
Klaus HÄNSCH (D)
Sylvia-Yvonne KAUFMANN (D)

Timothy KIRKHOPE (UK)
Alain LAMASSOURE (F)
Linda McAVAN (UK)
Hanja MAIJ-WEGGEN (NL)
Luís MARINHO (P)
Íñigo MÉNDEZ DE VIGO Y MONTOJO (ES)
Cristiana MUSCARDINI (IT)
Antonio TAJANI (IT)
Anne VAN LANCKER (B)
Johannes VOGGENHUBER (ÖS)

A BIZOTTSÁG KÉPVISELŐI

Michel BARNIER

António VITORINO

A TAGÁLLAMOK KÉPVISELŐI

ORSZÁG

BELGIË/BELGIUM

Kormány
Louis MICHEL

Nemzeti Parlament
Karel DE GUCHT
Elio DI RUPO

DANMARK

Kormány
Henning
CHRISTOPHERSEN

Nemzeti Parlament
Peter SKAARUP

Henrik DAM KRISTENSEN

DEUTSCHLAND

Kormány
Joschka FISCHER
*Helyettes Peter GLOTZ 2002.
november*

Nemzeti Parlament
Jürgen MEYER
Erwin TEUFEL

ELLAS

Kormány
Giorgos PAPANDREOU
helyettes
Giorgos KATIFORIS 2003.
február

Nemzeti Parlament
Paraskevas AVGERINOS
Marietta GIANNAKOU

ESPAÑA

Kormány
Alfonso DASTIS
helyettes Carlos
BASTARRECHE
alternativtagként 2002.
szeptember, azután A. Palacio
2003. márcisában tagként
March 2003

Nemzeti Parlament
Josep BORRELL
FONTELLES
Gabriel CISNEROS
LABORDA

FRANCE

Kormány
Dominique de VILLEPIN
helyettes Pierre MOSCOVICI
2002 novemberében

Nemzeti Parlament
Pierre LEQUILLER
helyettes Alain BARRAU 2002
július 2002
Hubert HAENEL

IRELAND

Kormány
Mr Dick ROCHE
helyettes Ray MacSHARRY
2002 július

Nemzeti Parlament
John BRUTON
Proinsias DE ROSSA

ITALIA

Kormány
Gianfranco FINI

Nemzeti Parlament
Marco FOLLINI
Lamberto DINI

LUXEMBOURG

Kormány
Jacques SANTER

Nemzeti Parlament
Paul HELMINGER
Ben FAYOT

NEDERLAND

Kormány
Gijs de VRIES
helyettes Hans van
MIERLO2002. október

Nemzeti Parlament
René van der LINDEN
Frans TIMMERMANS

ÖSTERREICH

Kormány
Hannes FARNLEITNER

Nemzeti Parlament
Caspar EINEM
Reinhard Eugen BÖSCH

PORTUGAL

Kormány
Ernâni LOPES
helyettes João de VALLERA
2002 május

Nemzeti Parlament
Alberto COSTA
Eduarda AZEVEDO

SUOMI/FINLAND

Kormány
Teija TIILIKAINEN

Nemzeti Parlament
Kimmo KILJUNEN
Jari VILÉN
helyettes Matti VANHANEN 2003 május

SVERIGE

Kormány
Lena HJELM-WALLÉN

Nemzeti Parlament
Sören LEKBERG
Göran LENNMARKER

UNITED KINGDOM

Kormány
Peter HAIN

Nemzeti Parlament
Gisela STUART
David HEATHCOAT-AMORY

A TAGJELÖLT ORSZÁGOK KÉPVISELŐI

ORSZÁG

Κύπρος/CIPRUS

Kormány

Michael ATTALIDES

Nemzeti Parlament

Eleni MAVROU

Panayiotis DEMETRIOU

MALTA/MÀLTA

Kormány

Peter SERRACINO-
INGLOTT

Nemzeti Parlament

Michael FRENDÓ

Alfred SANT

MAGYARORSZÁG/HUNGARY

Kormány

Péter BALÁZS
helyettes János MARTONYI
2002. június

Nemzeti Parlament

József SZÁJER

Pál VASTAGH

POLSKA/LENGYELORSZÁG

Kormány

Danuta HÜBNER

Nemzeti Parlament

József OLEKSY

Edmund WITTBRODT

ROMÂNIA/ROMÁNIA

Kormány

Hildegard Carola PUWAK

Nemzeti Parlament

Alexandru ATHANASIU

helyettes Liviu MAIOR 2003. február

Puiu HASOTTI

SLOVENSKO/SZLOVÁKIA

Kormány

Mr Ivan KORČOK
helyettes Ján FIGEL 2002.
November

Nemzeti Parlament

Ján FIGEL

helyettes Pavol HAMZIK 2002 október

Irena BELOHORSKÁ

LATVIJA/LETTORSZÁG

Kormány
Ms Sandra KALNIETE
*helyettes Roberts ZILE 2003
január*

Nemzeti Parlament
Rihards PIKS
Liene LIEPINA
helyettes Edvins INKĒNS 2003 január

EESTI/ÉSZTORSZÁG

Kormány
Lennart MERI

Nemzeti Parlament
Tunne KELAM
Rein LANG
helyettes Peeter REITZBERG 2003 április

LIETUVA/LITVÁNIA

Kormány
Rytis MARTIKONIS

Nemzeti Parlament
Vytenis ANDRIUKAITIS
Algirdas GRICIUS
*2002 december helyettes Alvydas
MEDALINSKAS,
akit úgyszintén helyettesítete Dalia
KUTRAITE-GIEDRAITIENE alternatív tagként*

България/BULGÁRIA

Kormány
Meglena KUNEVA

Nemzeti Parlament
Daniel VALCHEV
Nikolai MLADENOV

ČESKÁ REPUBLIKA/CSEH KÖZTÁRSASÁG

Kormány
Jan KOHOUT
*helyettes Jan KAVAN 2002.
szeptember*

Nemzeti Parlament
Jan ZAHRADIL
Josef ZIELENIEC

SLOVENIJA/SZLOVÉNIA

Kormány

Dimitrij RUPEL

*helyettes Matjaz NAHTIGAL
2003 január*

Nemzeti Parlament

Jelko KACIN

*helyettes Slavko GABER 2003 január
Alojz PETERLE*

TÜRKİYE/TÖRÖKORSZÁG

Kormány

Abdullah GÜL

*2003 március Yasar YAKIS, akit
helyettesített Mesut YILMAZ
2002. decemberében*

Nemzeti Parlament

Zekeriya AKCAM

helyettes Ali TEKIN 2002 . december

Kemal DERVIS

helyettes Ayfer YILMAZ 2002. decemberében

ALTERNATÍV TAGOK

AZ EURÓPAI PARLAMENT KÉPVISELŐI

William ABITBOL (F)

ALMEIDA GARRETT (P)

John CUSHNAHAN (IRL)

Lone DYBKJAER (DK)

Pervenche BERÈS (F)

Maria BERGER (ÖS)

Carlos CARNERO GONZÁLEZ (ES)

Neil MacCORMICK (UK)

Piia-Noora KAUPPI (FI)

Elena PACIOTTI (IT)

Luís QUEIRÓ (P)

Reinhard RACK (ÖS)

Esko SEPPÄNEN (FI)

Őfelsége STOCKTON Grófja(UK)

Helle THORNING-SCHMIDT (DK)

Joachim WUERMELING (D)

A BIZOTTSÁG KÉPVISELŐI

David O'SULLIVAN

Paolo PONZANO

A TAGÁLLAMOK KÉPVISELŐI

COUNTRY

BELGIË/BELGIQUE

Kormány

Pierre CHEVALIER

Nemzeti Parlament

Danny PIETERS

Marie NAGY

DÁNIA

Kormány

Poul SCHLÜTER

Nemzeti Parlament

Per DALGAARD

Niels HELVEG PETERSEN

DEUTSCHLAND

Kormány

Hans Martin BURY

*helyettes Gunter PLEUGER
2002. november*

Nemzeti Parlament

Peter ALTMAIER

Wolfgang GERHARDS

helyettes Wolfgang SENFF 2003 március

ELLAS

Kormány

Giorgos KATIFORIS

*helyettes Panayiotis
IOAKIMIDIS 2003 február*

Nemzeti Parlament

Nikolaos CONSTANTOPOULOS

Evripidis STILINIADIS

ESPAÑA

Kormány

Ana PALACIO

*helyettes Alfonso Dastis 2003
március*

Nemzeti Parlament

Diego LÓPEZ GARRIDO

Alejandro MUÑOZ LONSO

FRANCE

Kormány

Pascale ANDREANI
*helyettes Pierre VIMONT 2002.
Augusztus*

Nemzeti Parlament

Jacques FLOCH
helyettes Anne-Marie IDRAC 2002. július
Robert BADINTER

IRELAND

Kormány

Bobby McDONAGH

Nemzeti Parlament

Pat CAREY, *helyettes Martin CULLEN 2002
július*
John GORMLEY

ITALIA

Kormány

Francesco E. SPERONI

Nemzeti Parlament

Valdo SPINI
Filadelfio Guido BASILE

LUXEMBOURG

Kormány

Nicolas SCHMIT

Nemzeti Parlament

Gaston GIBERYEN
Renée WAGENER

NEDERLAND

Kormány

Thom de BRUIJN

Nemzeti Parlament

Wim van EEKELEN
Jan Jacob van DIJK
helyettes Hans van BAALEN 2002. október

ÖSTERREICH

Kormány

Gerhard TUSEK

Nemzeti Parlament

Evelin LICHTENBERGER
Eduard MAINONI
helyettes Gerhard KURZMANN 2003. március

PORTUGAL

Kormány
Manuel LOBO ANTUNES

Nemzeti Parlament
Guilherme d'OLIVEIRA MARTINS
helyettes Osvaldo de CASTRO 2002. június
António NAZARÉ PEREIRA

SUOMI/FINLAND

Kormány
Antti PELTOMÄKI

Nemzeti Parlament
Hannu TAKKULA
helyettes Riitta KORHONEN 2003. május
Esko HELLE

SVERIGE

Kormány
Sven-Olof PETERSSON
helyettes Lena HALLENGREN
2002. december

Nemzeti Parlament
Kenneth KVIST
Ingvar SVENSSON

UNITED KINGDOM

Kormány
Bárónő SCOTLAND OF
ASTHAL

Nemzeti Parlament
Lord TOMLINSON
Lord MACLENNAN OF ROGART

A TAGJELÖLT ORSZÁGOK KÉPVISELŐI

ORSZÁG

Κύπρος/CIPRUS

Kormány
Theophilos V. THEOPHILOU

Nemzeti Parlament
Marios MATSAKIS
Androula VASSILIOU

MALTA/ MÁLTA

Kormány
John INGUANEZ

Nemzeti Parlament
Dolores CRISTINA
George VELLA

MAGYARORSZÁG

Kormány
GOTTFRIED Péter

Nemzeti Parlament
KELEMEN András
SZENT-IVÁNYI István

POLSKA/ LENGYELORSZÁG

Kormány
Janusz TRZCIŃSKI

Nemzeti Parlament
Marta FOGLER
Genowefa GRABOWSKA

ROMÂNIA/ROMÁNIA

Kormány
Constantin ENE
*helyettes Ion JINGA 2002
decemberében*

Nemzeti Parlament
Péter ECKSTEIN-KOVACS
Adrian SEVERIN

SLOVENSKO/SZLOVÁKIA

Kormány
Juraj MIGAŠ

Nemzeti Parlament
Zuzana MARTINAKOVA
helyettes Frantisek SEBEJ 2002. novemberében
Boris ZALA
*helyettes Olga KELTOSOVA 2002.
novemberében*

LATVIJA/LETTORSZÁG

Kormány
Roberts ZILE
*helyettes Guntars KRASTS 2003.
januárában*

Nemzeti Parlament
Guntars KRASTS
*helyettes Maris SPRINDZUKS 2003.
januárában*
Arturs Krisjanis KARINS
helyettes Inese BIRZNIECE 2003. januárában

EESTI/ÉSZTORSZÁG

Kormány
Henrik HOLOEI

Nemzeti Parlament
Liina TÕNISSON
helyettes Liia HÄNNI 2003. április
Urmas REINSALU
helyettes Ülo TÄRNO 2003. április

LIETUVA/LITVÁNIA

Kormány
Oskaras JUSYS

Nemzeti Parlament
Gintautas ŠIVICKAS
2003. február helyettes Gediminas DALINKEVICIUS, akit szintén helyettesített Rolandas PAVILIONIS 2002. decemberében
Eugenijus MALDEIKIS
helyettes Alyudas MEDALINSKAS 2003. február 2003

България/BULGÁRIA

Kormány
Neli KUTSKOVA

Nemzeti Parlament
Alexander ARABADJIEV
Nesrin UZUN

ČESKÁ REPUBLIKA/CSEH KÖZTÁRSASÁG

Kormány
Lenka Anna ROVNA
helyettes Jan KOHOUT 2002. szeptember

Nemzeti Parlament
Petr NEČAS
František KROUPA

SLOVENIJA/SZLOVÉNIA

Kormány
Janez LENARČIČ

Nemzeti Parlament
Franc HORVAT
helyettes Danica SIMŠIČ 2003
Mihael BREJC

TÜRKİYE/TÖRÖKOSZÁG

Kormány

Mr Oğuz DEMIRALP
*helyettes Nihat AKYOL 2002.
augusztus*

Nemzeti Parlament

Ibrahim ÖZAL
helyettes Kürsat ESER 2002. december
Necdet BUDAK
*helyettes A. Emre KOCAOĞLOU 2002.
december*

MEGFIGYELŐK

Roger BRIESCH
Josef CHABERT
João CRAVINHO
Manfred DAMMEYER
Patrick DEWAELE
Nikiforos DIAMANDOUROS
Helyettese: Jacob SÖDERMAN 2003. márciusában)
Claude DU GRANRUT
Göke Daniel FRERICHES
Emilio GABAGLIO
Georges JACOBS
Claudio MARTINI
Anne-Maria SIGMUND
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO
*(Helyettese: Eduardo ZAPLANA 2003. februárban;
Eva-Riitta SIITONEN 2002 októberétől alternatív tag)*

Gazdasági és Szociális Bizottság
Régiók Bizottsága
Európai Szociális Partnerek
Régiók Bizottsága
Régiók Bizottsága
Európai Ombudsman

Régiók Bizottsága
Gazdasági és Szociális Bizottság
Európai Szociális Partnerek
Európai Szociális Partnerek
Régiók Bizottsága
Gazdasági és Szociális Bizottság
Régiók Bizottsága

TITKÁRSÁG

Sir John KERR
Annalisa GIANNELLA

Főtitkár
Főtitkár helyettes
Agnieszka BARTOL

Marta ARPIO SANTACRUZ
Hervé BRIBOSIA
Elisabeth GATEAU
Maria José MARTÍNEZ IGLESIAS
Guy MILTON
Kristin de PEYRON
Alain PIOTROWSKI
Alessandra SCHIAVO
Maryem van den HEUVEL

Nicole BUCHET
Clemens LADENBURGER
Nikolaus MEYER LANDRUT
Ricardo PASSOS
Alain PILETTE
Etienne de PONCINS
Walpurga SPECKBACHER

MUNKACSOPORTOK

<u>Tárgy</u>	<u>Elnök</u>	<u>Riport</u>
1. Subsidiaritás	M. Mendez de Vigo	CONV 286/02 of 2002. szeptember 22.
2. Charta	M. Vitorino	CONV 354/02 of 2002.október 22.
3. Jogi Személyiség	Amato elnök-helyettes	CONV 305/02 of 2002. október 1.
4. Nemzeti Parlamentek szerepe	Stuart Bárónő	CONV 353/02 of 2002. október 22.
5. Kiegészítő hatáskörök	M. Christophersen	CONV 375/1/02 of 2002. november 4.
6. Gazdasági irányítás	M. Hänsch	CONV 357/02 of 21 October 2002
7. Külső fellépés	Dehaene elnök-helyettes	CONV 459/02 of 2002. december 16.
8. Védelem	M. Barnier	CONV 461/02 of 16 December 2002
9. Szimplifikáció	Amato elnök-helyettes	CONV 424/02 of 2002. december 16.
10. Szabadság, biztonság, igazságosság	M. Bruton	CONV 426/02 of 2002. december 4.
11. Sociális Európa	M. Katiforis	CONV 516/1/03 of 2003. február 4.

VITAKÖRÖK

1. Bíróság	M. Vitorino	CONV 636/03 of 2003. március 25.
2. Költségvetési eljárás	M. Christophersen	CONV 679/03 of 2003. április 14.
3. Saját források	M. Mendez de Vigo	CONV 730/03 of 2003. május 8.

Alternatív Jelentés

A DEMOKRÁCIÁK EURÓPÁJA

Laeken elveszett küldetése

A Konvenció tagjaiként nem hagyhatjuk jóvá az Európai Alkotmány szövegtervezetét, ugyanis az nem felel meg a 2001. decemberében elfogadott Laekeni Nyilatkozatnak.

A nyilatkozat szerint: **"az Uniót közelebb kell hozni a polgárokhoz"**.

A folyamat, amely az Unióra a tagállamokhoz képest magasabb döntéshozatali hatatalmat ruház a bűnügyi igazságszolgáltatási és a belügyek területén, mindinkább eltávolítja az Uniót.

A nyilatkozat hozzáteszi, hogy **"a hatáskörök felosztása még átláthatóbb legyen "**.

A 'megosztott hatáskörök' új kategóriája nem nyújt biztosítékot a hatáskörök felosztására, különös tekintettel arra, hogy a tagállamoknak megtiltja az e területeken történő törvényhozást, ha az Unió jár el. Az EU bírósága dönt majd Luxemburgban bármely kétes esetben.

A nyilatkozat szerint az Unió **"túlságosan bürokratikusan jár el"**.

Az Alkotmány szövegtervezete nem fordít figyelmet az *acquis communautaire* 97,000 oldalból álló szöveggyűjteményére, és javaslatot tesz egy új jogi eszközre, a 'nem-jogalkotó aktusra', holott a nem-megválasztott Bizottság kötelező érvényű jogszabályokat fogadhat el.

A nyilatkozat megköveteli, hogy **"az európai intézmények rugalmasabbá váljanak"**.

Az Alkotmány azonban valamely létező EU intézményt több hatalommal ruház fel, és az Elnökök Európáját teremti meg, amelyben politikusok számára új posztok keletkeznek és a nép kevesebb befolyással bír.

A nyilatkozat rávilágít a Nemzeti Parlamentek és a Nizzai szerződés jelentőségére **"kiemelve szerepük megvizsgálásának szükségességét az európai integráció során "**.

A Nemzeti Parlamentek befolyása csökken a Bizottsághoz, az Európai Parlamenthez és az Európai Tanácshoz képest. A számukra javasolt új szerep: az összhang 'biztosítása' a szubszidiaritás elve szerint, csupán egy kívánság, amit a Bizottság figyelmen kívül hagyhat. A tagállamokhoz egyetlen egy hatáskört sem juttat vissza.

A nyilatkozat **"átláthatóságán és hatékonyságán javítania kell"** követeli az Uniótól.

Az Alkotmány több végrehajtó és költségvetési hatalmat összpontosít az EU intézményeken belül, amely a rossz gazdálkodás, pazarlás és csalások miatt ismétlődő és folyamatos botrányok tárgyát képezte. vált.

A nyilatkozatban javaslatként szerepel egy alkotmány lehetősége: **"A kérdés végső soron abból fakad, hogy a leegyszerűsítés és átalakítás hosszútávon nem az Unió alkotmányos szövegének elfogadásához vezethet-e "**.

A javaslat, miszerint a létező kormányközi szerződések egy új Európai Alkotmánnyá alakíthatók át, gyorsan megvalósításra került, viszont anélkül, hogy az ajánlatok alternatívái vagy pedig egy ilyen aktus hosszú-távú következményei tanulmányozása nélkül.

Végül, Laeken's kiemelkedő célja egy **Demokratikus Európa volt.**

Az Alkotmány szövegtervezete egy új centralizált európai államot hoz létre, amely erősebb, távolabb eső, több politikussal, bürokráciával bír, és amelyben nő a szabályok és a polgárok közötti szakadék.

Az EURATOM szerződés módosításait az utolsó pillanatban csatolták az Alkotmányhoz, anélkül, hogy bármely munkacsoportnak ideje lett volna átvizsgálni azt.

Az EU alkotmány szövegtervezete nem demokratikus keretek között született

- A tagjelölt országokat megfigyelőként kezelték az Elnökségben és nem valójában nem rendelkeztek szótárjoggal
- Csak három politikai család képviseltette magát a hatalmas Elnökségben, amely megalkotta a szövegtervezetet.
- A tagoktól megfosztották a módosításaik lefordításához, terjesztéséhez és megvitatásához és megszavazásához való jogát.
- A Konvencióban nem volt a népesség azon fele képviselve, amely Franciaországban a Maastrichti szerződést, vagy Írországon a Nizza szerződést visszautasította.
- Egyetlen egy Euroskeptikus vagy Eurorealista személy nem kapott engedélyt sem az Elnökség munkájában való részvételhez vagy megfigyeléshez, sem pedig a titkárságok munkájának segítéséhez.

Giscard nem engedélyezte a demokráciát és a szabályszerű szavazást a Konvención belül. Az alkotmány szövegtervezete ütközik a demokrácia elveivel. Mi egy lényegesen reprezentatívabb konvenciótól, tartalmilag demokratikus és eljárásaiban demokratikus új szövegtervezetet akarunk.

Ezennel miniszterelnökeink és a következő polgárok elé terjesztünk 15 pontot.

1. A DEMOKRÁCIÁK EURÓPÁJA. Az Európai Unió (EU) ne rendelkezze alkotmánnyal. Ehelyett, Európát interparlamentáris alapokra kellene fektetni az Európai Együttműködésről szóló szerződés által. E szerződés hozza létre a Demokráciák Európáját (ED) a jelenlegi EU helyett. Ha az EU új elnevezést kap, akkor az legyen a Demokráciák Európája.
2. EGY DIÉTÁS SZERZŐDÉS . Az *acquis communautaire* 97,000 oldalból álló szöveggyűjteményét az EU és az EEA vonatkozásában radikálisan le kell egyszerűsíteni. E helyett, a figyelemet kell fordítani a határok közötti kérdésekre, ahol a nemzeti parlamentek nem képesek saját hatáskörükben hatékonyan fellépni. A szubszidiaritási döntéseket a nemzeti parlamentek bírálják el.
3. MINDEN DEMOKRÁCIA ELŐTT NYITOTT. Az ED tagjág legyen nyitott bármely európai demokratikus állam előtt, amely aláírta és teljes mértékben tiszteletben tartja az Emberi Jogokról szóló Európai Konvenciót.
4. LEEGYSZERŰSÍTETT DÖNTÉSHOZATAL. Az EU jelenlegi 30 különböző döntéshozatali módszerét le kell egyszerűsíteni kettőre: jogszabályok és ajánlások. Ha minősített többségi döntéshozatalra van szükség legyen az adott javaslat elfogadására a megkívánt szavazatok aránya 75 % , kivéve azonban ha erről egyéb rendelkezés áll fenn.
5. VETO FONTOS ÜGYEKBEN. A jogszabályok csak akkor érvényesek, ha őket a nemzeti parlamentek fogadták el. A nemzeti parlamentek az általuk fontosnak vélt kérdésekben vétóval bírnak.
6. A KÖZÖS KÖZPONTI KÉRDÉSEK. A jogszabályok vonatkozzanak a közös piacra és közös minimum-követelményekre a foglalkoztatottak, fogyasztók, egészség, biztonság és környezet védelme érdekében. Az ED egyéb területein a tagállamok számára nyújtott ajánlási hatalommal rendelkezik, amelyek szabadon dönthetnek a magasabb standardok elfogadásáról.
7. RUGALMAS EGYÜTTMŰKÖDÉS. Az ED egyhangúlag jóváhagyhat rugalmas együttműködést azon népek számára amelyek egymással szorosabb együttműködésben kívánnak részt venni. Az ED tiszteletben tart és támogat továbbá egyéb páneurópai szervezetet, mint például az Európa Tanácsát.
8. NYÍLTSAĞ ÉS ÁTLÁTHATÓSÁG. A döntés-hozatali eljárások és a vonatkozó dokumentumokhoz való hozzáférést legyen nyitott, kivéve indokolt esetekben, amelyek elfogadásához minősített többség szükséges.
9. EGYENES TANÁCSI SZAVAZÁS. A Tanácson belül a szavazás rendszerét le kell egyszerűsíteni, amely szerint minden tagállam egy szavazattal rendelkezik az ED Tanácsban. A

minősített többséghez az országok több mint a fele súlyozott szavazata szükséges.

10. NEMZETI PARLAMENTEK VÁLASZTJÁK MEG A BIZOTTSÁGOT: Minden nemzeti parlament megválasztja saját bizottsági tagját. A Bizottság tagja tagja az érintett nemzeti parlament Európai Vizsgáló Bizottságának. A Nemzeti Parlamentek hatalmában áll az általuk megszavazott biztos leváltása. A Bizottság elnökét a nemzeti parlamentek választják meg. A Nemzeti Parlamentek fogadják el az éves jogalkotási programot és a Bizottság ennek megfelelően titkárságként működik a Tanács és a nemzeti parlamentek számára.

11. A BÍRÓSÁG NEM TÖRVÉNYKEZHET: A luxemburgi európai bíróság jogalkotási aktivitását be kell szüntetni, és a bíróságnak tiszteletben kell tartania az Emberi Jogokról szóló Európai Konvenciót.

12. PARTNER MEGÁLLAPODÁSOK. A tagállamok és az ED kölcsönös érdekeket szolgáló partneri megállapodásokat köthetnek államokkal vagy államok csoportjaival. Az ED tiszteletben tartja partnerei parlamentális demokráciáját és a szegényebbeket pénzügyi segítséggel támogathatja, mialatt szabad kereskedelmi megállapodásokat mozdít elő.

13. JOBB VIZSGÁLAT. Az Európai Ombudsman, a Számvevőszék és az európai nemzeti parlamentek Költségvetési Ellenőrző Bizottsága számára biztosítani kell a dokumentumok és pénzügyi számlákhoz való hozzáférést.

14. A NYELVEK EGYENLŐSÉGE. A törvényhozásban minden hivatalos ED nyelvet egyenlőként kell kezelni.

15. EGYESÜLT NEMZETEK. Az ED nem rendelkezik saját hadsereggel. A békefenntartás és a béketeremtés az Egyesült Nemzetek hatáskörébe esik, amellyel megbizzza az Európai Biztonság és Együttműködés Szervezetét Európában. A tagállamok saját hatásköreikben eldönhetik, hogy kívánnak-e a NATO-n belüli közös védelemben, vagy független védelemben részt venni, vagy semlegességi politikát követni.

A Konvenció tagjainak hozzájárulása:

Abitbol, William - (alternatív tag) Európai Parlament

Bonde, Jens-Peter - (tag) Európai Parlament

Dalgaard, Per - (alternatív tag) Dánia - Parlament

Gormley, John - (alternatív tag) Írország - Parlament

Heathcoat-Amory, David - (tag) - UK - Parlament

Seppanen, Esko - (alternatív tag) Európai Parlament

Skaarup, Peter - (tag) Dánia - Parlament

Zahradil, Jan - (tag) Cseh Köztársaság – Parlament